

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
 5 Octomb. st.v.
 Dumineca 17 Octomb. st.n.

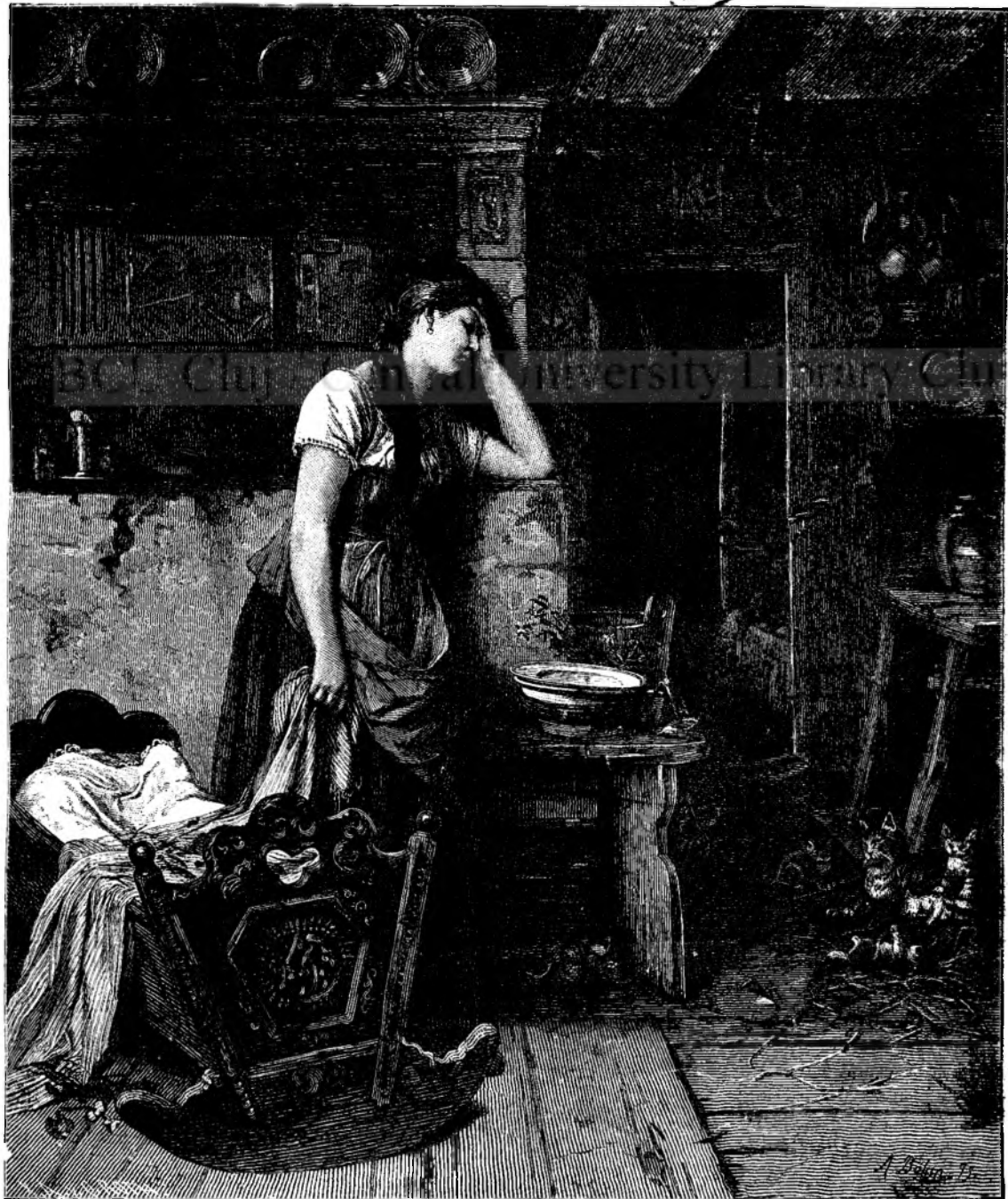
Va esi jo'ra si duminec'a.
 Redactiunea în
 Közép-utca nr. 395.

Nr. 76.

ANUL XVI
 1880.

Pretiuł pe unu anu 10 fl.
 Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$
 de anu 2 fl. 70 cr.
 Pentru Români'a 2 galbeni.

"PETRU MĂJURU"

Gelea mamei.

Gelea mamei.

Ota noptea nu dormise,
 Inse cum se fi dormitu,
 Căci alalta eri murise
 Copilasiu-i multu iubitu ?
 L'a iubitu cum mam'a scie,
 El fu primul, si baiatu,
 Cea mai mare bucuria . . .
 Si chiar eri l'au ingropatu !

Ce cumplita, trista nopte !
 Mii de gânduri si fiori
 O trecean ca niste siópte,
 Turmentând'o pâna 'n diori.
 Ca p'unu câmpu de batalia,
 Astfel si 'n internul ei,
 Se 'ntindea o lupta via
 Intre fapte si idei.

Mii de demoni cu turbare
 Se rinjiau in giuru de ea,
 Sè-i rapésca 'n graba mare
 Copilasiul ce-l avea.
 Inse ea cu barbatia
 Cu curagiu il aperá ;
 Totasi demonii o mfa
 Invingeau puterea sa.

Ea vedea baiatul dulce,
 Asternutu mortu in cosciugu,
 Cum poporul mi-ti-l duce,
 Sè-l ingrópe sub unu rugu.
 Audiea apoi si cântul,
 Cum cadea tierin'a grea,
 Si vedea chiar si mormântul . . .
 Totusi par că nu credea.

Si-i parecia că tóte, tóte,
 Au fost numai ca si-unu visu,
 Dintru care inca póte
 Sè se scóle cu surisu.
 Da ! Baiatul mai traiesce,
 Dênsul dórme 'n léganu linu
 Si-unu momentu se liniscesce,
 Nu mai scóte ea suspinu.

Inse dorul ei de mama
 Nu-i dà pace unu minutu,
 Cu iubire mi-ti isi chiama
 Baiatielul seu placutu.
 Dar, o ! Dómnne ! e tacere.
 De fiori ea s'a petrunsu,
 Spariata, iér il cere,
 Dar n'aude vr'unu responsu.

Ca usiór'a caprióra,
 Sare dêns'a dela patu
 Si se duce par că sbóra
 Pân la léganul oftatu ;
 Dar acela-i golu cu totul,
 Numai haine-i prinde 'n mâri,
 Unu fiuru i trece corpul,
 Sângele-i se 'nchiaga 'n vèni.

Nu-i baiatul ! La clipita,
 Ca si pomul cel tresnitu,
 Ea se 'nclina greu strivita,
 Căci vai ! totul i-a peritu.
 Bucuria, fericire,
 Desfetare, visu frumosu,
 Tóte-su duse cu grabire,
 Si 'ngropate colo jos . . .

Ori si câte simtieminte
 Sunt in ómeni pe pamântu,
 Mai innalte si mai sânte
 Ca si-a mamei dulci nu sunt.
 Căci iubirea cea mai mare,
 Si durerea cea mai grea,
 Fericirea de 'ncântare :
 Le resimte numai ea !

Iosif Vulcanu.

Misteriul Noptii.

— Romanu, de *Claire de Chandeneux* —

(Urmare.)

Intr'una din zile Laurent se pomeni, că soro-sa a sositu în fabrica cu subret'a sa și cu mare bagagiú.

— Vei petrece câteva zile la mine? — o întreba frate-seu intr'unu tonu, despre care nu se putea sci, deca esprime bucuria séu durere.

Sabine dadu din umeru.

— Am venitu sé ocupu locul teu aici în fabrica.

— Tu?

— Eu séu barbatul meu care va sosi mâne. Este decisu.

— Dar fabric'a . . .

— Fabric'a? . . . Tu o conduci reu, ne aduci la sapa de lemn. Noi vom primi conducerea ei.

— Cum? . . . Dar celu puçin me voi bucurá de libertate?

— Pentru ca sé faci nebunii? . . . Nu. Fabric'a are estensiune destul de mare; tu vei remâne în apropierea nóstra.

— Dar te rogu, Sabine.

— Nu pentru acea poftescu acést'a, pentru că dóra presintí'a ta ar fi placuta pentru mine. Eu tocmai asá urescu bucuri'a ta, ca și morositatea ta; me temu de intimitatea ta, întocmai ca de retragerea-ti. În tine nu se afla echilibrul trebuinciosu. Eu te voi supra-veghiá.

Laurent lipsitu de postul seu de pân'atunce, remase în fabrica, bolnavu, rigidu și lenosu, lângă Honoré Tanguin, care, la dispozițiunea soçiei sale, primi direcțiunea fabriciei.

Când invitarea suprindetóre a dnei Forster sosi în fabrica, Laurent nu sciea ce sé facea de bucuria. Înainte de tóte se simți datoru a încunoscintiá pe soro-sa despre acésta întêmplare.

— Súm de parerea, — response Sabine, — că poti sé primesci acésta invitare.

Amêndoi decisera, că Laurent va plecá la matusi'a sa. Ból'a lui întârçiá câteva septemáni plecarea-i, și a dóu'a epistola a dnei Forster tocmai în momentul acela sosi în fabrica, în care Laurent se pregatiá de cale către matusi'a sa.

Laurent sosi în Corsier. Înfaçșarea lui acolo produse impresiune multu mai buna, decât cum s'ar fi pututu presupune, considerându naturelul seu curiosu.

Acésta aparinția se pôte ușor esplică. Laurent se bucură peste mesura, că a scapatu de domnirea Sabine-ei. Caletori'a, frumseti'a regiunei, facura o înfruire liniscitoare asupra internului seu, și, afara de aceste, el eră departe de ținutul, a cărui vedere în continuu i turmentă consciința. În astfel de împregiurări junele se învoioșă, morositatea lui dispart și prin urmare deveni o figura multu mai placuta.

De altmintrea Laurent avea o talia și față foarte avantagiōsa, pe cari unii dōra le-aru fi gasitu chiar simpaticē. Multele petreceri de nopțe și desfrāul inca nu-l lipsira de acel farmecu naturalu, ce-l avea odinōra.

Dn'a Forster il salută cu aceeași afabilitate, cu care intimpinase pe Pascal, și cu care de siguru mai îmbucurā o cēta de rude, de cumva viniau la cas'a ei în asemenea împregiurări.

Numai miss Varvara se stramută. Lui Pascal i parū, că acésta fēta placuta și încântătoare, de când a sositu Laurent, ierasi a devenitu conversatōrea de odinōra, cu care înainte cu cinci ani se întelni pe trenu. Și totusi cât de multu s'a schimbatu dēns'a de atunci! Se pareā, că acuma și-a reluat indatinările-i de demultu.

Pascal erā afabilu față de rud'a sa și aretă bucuria, că l'a pututu revedē, de și cu greu putea sē delature suvenirea neplacuta o convenirii lor din urma.

El cunoscea deja deplin tōte detaiurile singuraticē ale ținutului frumosu, și cu placere le aretă acele lui Laurent, și tōte aceste le îndepliniā cu atāta naturalitate, că bunul seu gustu și cultur'a-i deșteptara recunoscintia generala.

Când astfel el credea, a fi probatu de ajunsu, că simțemintele sale personale față de matusi'a sa cu tōtă întrevenirea evenimentului neașteptatu nu se schimbā, Pascal isi luā remasu bunu dela dēns'a cu aceeași demnitate și stima, care placuse atāt de multu be-trānei.

Despartirea lui Pascal de miss Varvara se caracterisā prin cea mai sincera amicia, în care înse se vedea, că amēndoi se predomnescu a-si manifestā tōte simțemintele, și mai ales pe tiner'a feta se vedea, căt de multu se lupta cu simțirile sale.

Ėnsusi cu ōresicare nuanția a sincerei regretări parasi acestu locu încântatoru al naturei, unde credea că va putē sē petrēca fericitu vieți'a destinata lui prin sōrte.

Pentru sacrificiul ce a adusu, il liniscea consciința, că a facutu bine.

Unu singuru omu erā carele vedea cu bucuria secreta departarea lui. Acesta erā Laurent, carele fāra sē-si fi pututu da cauza, se simțea foarte genatū, de câte ori privirea strabatetōre a tinerului avocatū intēlnia pe a lui.

Dupa domnirea Sabine-ei nu erā nimicu mai uricōsu pentru Laurent, decât privirea clara a acestui avocatū cu minte, care i revocā în memoria necontenitū nevinovați'a Ismērie-ei, și care pareā a cautā necontenitū urmele, cari aru putē sē deslucēsa dram'a misterioasă.

Verul seu erā de temutu pentru dēnsul.

Laurent prin urmare se simțea scapatu de o situațiune foarte neplacuta, când Bonivard celu cu cursu repede duse spre Genua pe Pascal.

Nu simțemēntul sigurității fu ceea ce il cuprinse, căci de cinci ani nu se mai simțea liniscitu, dar cel puțin s'a scapatu de o simțire neplacuta și însuflătoare de grigi.

Tiner'a copila fu suprinsa de față plina de bu-

curia a lui Laurent, când acela se rentōrse dela debarcader la Corsier.

Din momentul acesta Laurent se schimbă cu totul. Și pân'atunce se pareā, că se silesce a îmbracă o față vesela; dar dela departarea lui Pascal surisul deveni necontenitū în privirea sa.

Dn'a Forster nu posedea multu talentu de întipuire, de aceea trată d'o potriiva pe toti nepotii sei, pe cari voiā sē-i face moștenitori ai averii sale mari.

Ėntocmai ca Pascal de Guerras din diu'a prima ce a petrecutu în Corsier, se putea considerā ca stapānul viitoru al acestei moșii prē frumoșe, și Laurent se putē bucurā de asemenea distincțiune și rolū.

Cu tōte aceste înse be-trān'a lady facū cu o curioasă predilecțiune și cu unu soiu al satirei, ca el sē întelēga, că dēns'a voiesce sē-l face ceva, și nu odata, fōrte ostentativu i dadū a pricepe, că astadi il considerā ca pe unu nimene; dar față de Pascal, dēns'a în privinți'a acēt'a nu-si permise nici cea mai mica alu-siune.

Disposițiunea rece a be-trānei lady nu considerā multu simțemintele. Aceste n'aveau pentru dēns'a nici o însemnătate. De și simțea numai prē puțina simpatia față de Laurent, totusi nu credea nici justu nici ecvitabilu, ca nu el sē moștenēsa acele moșii, pe cari le-a destinatu rudei și correligionarului.

Dn'a Forster arare ori avea de odata mai multe idei, și dēca avea cândva o astfel de ideia, arareori o putea atribui propriei sale invențiuni.

Miss Varvara i dedea ideile, și ea de regula legasiā foarte bune. Ea cugetă, că dēca Pascal n'ar fi se-vērsitu o nebungia, el ar fi pututu deveni proprietariul acestei moșii frumoșe. Că nu s'a întēmplatu așa, i pareā reu; dar Laurent portā numele barbatului seu, și punctul acesta de vedere fu de ajunsu pentru ca sē uitē neghiobiile tinerului și alte însușiri rele ale lui.

Ėn fine ea cugetă, că bunastarea și norocul vor face din acestu tineru negligentū, ceea ce nepotul seu a ajunsu prin lucru și energia.

Dn'a Forster credea, că gratitudinea lui Laurent nu va fi mai mica decât binefacerea, de care il face partașu, și din caus'a acēt'a erā foarte multiamita cu nou'a sa hotarire.

Când ea împartași Varvarei esperințele sale căștigate în asta privinția, tiner'a copila isi inclinā capul tacēndu.

— În urm'a urmelor, draga, de și Laurent îmi place mai puțin decât Pascal, totusi are avantajul, că profesēza religiunea mea și scie sē lingusēsa gustul meu.

— Vedu, — țise tiner'a copila.

— Dōra nu-ti place acēt'a?

— Dar dtale iti place.

— Ėnse foarte mi-ar placē sē sciu parerea ta.

— Laurent, precum se vede, nu prē cunōscē mo-desti'a. Cineva ar putē țice, că voiesce sē-si tainuiesca suprinderea pentru acestu norocu neașteptatu.

— El isi tainuiesce suprinderea, înse nu și gratitudinea sa.

— Oh! gratitudinea și fragedimea se manifestēza la el în niște adeverate asalturi... Și eu, față de atāta focu potu sē-ti aparū o ființia destul de rece, dōmna, care mi-ai facutu atāte bunetāti.

— Jubita Varvara, îndēșertu iti bati jocu de Laurent; nu vei auđi dela mine laud'a lui Pascal... Reul consiste numai în aceea, că acela dintre cei doi veri, căruiu i-am destinatu averea mea, n'a sositu înaintea lui Pascal.

Lui Laurent nu-i pasā multu, că Pascal a fost înainte lui aice.

(Va urmā.)

S A X O N I .

Calindarul septemănei.

Țiu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele resare	Sorele apune
Duminica	5	17	Mra Haritina.	6 43	5 17
Luni	6	18	† Apost. Toma.	6 44	5 16
Marti	7	19	Mrii Sergiu și Vachu.	6 46	5 14
Mercuri	8	20	Cuv. Pelagia.	6 47	5 18
Joi	9	21	† Apost. Iacob.	6 48	5 12
Vineri	10	22	Mart. Eulampiu.	6 50	5 10
Sâmbeta	11	23	† Apost. Filipu.	6 52	5 8

Luesul modernu.

Placerea a atrage atențiunea straina asupra sistemului nostru de împodobire, este o vanitate. Iera sistemul însusi fu numitu : „lucsu modernu“.

El se pôte gasi în palatul desmerdatului, ca în colib'a muncitorului, căci se nasce din convicțiunile educațiunei séu obicinuiei. Atérnându dela individualitatea fiesce-cărui, lucsul modernu nu se pôte precisá. Diogene a ținutu ca lucsu unu pocalu de lemnu, căci se dedase a bé apa din mâna, pâna ce unu turcomanu ce-si bé șerbetul din pocalul scobitu din o singura perla, se considerá de fórte seracu.

Lucsul romanilor vechi a fost fabulosu. Nu erá parte de paméntu de unde sé nu-l fia adusu. Moralistií infrénara în multe rënduri aceste pradári de bani, ca pe unu reu ce desnervéza energi'a și sugruma iubirea patriei. Totdèuna înse li s'a respunsu, că chiar sub Lucullu romanii erau viteji. Și francesii diceau: că devotamentul mai patrioticu s'a manifestatu sub lucsuriosul rege Ludovic XIV.

De atunci trece lucsul modernu dupa multi, ca promovatori sciintfei, artei și-a starei materiale.

Mod'a și lucsul nu sânt condițiuni de viétia; fără ele se pôte traí. Music'a, pictur'a, literatur'a, florari'a séu mobilele s'aru puté ușoru luá de lucsu, căci și fără ele nu murimu. Din contra alimentele ce stémpera fómeea și setea — vestiméntul ce scutesce de geru și stresin'a sub care ne adapostimu — aste nu s'ar ținé de lucsu, fiindu că nu putemu traí fără ele.

Cum ar fi înse omenimea atunci, ce-ar folosi esperintiele atâtor secli, déca astadi ne-amu întórce iérasii la selbateci'a de odinióra? Crudu desastru ce ne-ar îndemná la o esistintia analóga cu-a animalelor!

Vécuri multe au desvoltatu spiritul umanu la cultur'a și nobilarea simtúrilor așa, ca sé nutrésca totdèuna dorintí'a a se perfecționá, și-a fi vrednicu de numirea „om“.

Mod'a e o școla practica, pentru cei crescuti. Invențiunile ei sânt multe, căci grigesce de fiesce-care. Ea nu e aspra séu octroitóre, nu deosebesce pe avutu de seracu, ci ajuta ca-o mama dându ori cărui sfaturi, pentru a-si alege cel mai bunu. Creațiunile ei sânt numai niște idei séu indicie, ce pentru a folosi omenimei, trebescu prelucrate.

Lucsul e ore cum legatu de invențiunea modei. El e decorul sistemului; infrumsetiarea obiectului. Lun'a imblândiesce farmecul noptii, grači'a surisul copilei. Lucsul e dara ornamentul ce-l punemu în odáile nóstre, în legatur'a cărtilor, în felul traiului și-a vestimintelor nóstre.

Mintea ce se ocupa cu ele ca c'unu studiu seriosu, câștiga ager'a desvoltare a tuturor puterilor intelectuale.

Ca unu studiu culturalu de mare folosu societății, ar fi la timpu se încete „mani'a“ a vorbi contra lui — deosebi la noi. Femei'a romána e destulu de inapoiata în cultura, căci scie Dđeu, tóta instrucțiunea s'a datu numai barbaților, ca și când nu dá și ea jumetate din întregul națiunei.

E uritu astadi prin conveniri, cum barbatii se vaita de lucsul femeilor, cum prietenul cártesce soči'a, iera junii că nu se potu casatori, căci fetele cunoscu numai lucsul, orénd'a casei nu! Și ca-o caliciá se împedeca cei mai multi în șlepul cel lungu, ce biét'a femeia il imbraca odata în anu, pentru a redicá eleganti'a „balului románu“.

Vorbescu ca 'n frundie! Nejudecându că „șlepul“ e al salonului; bérfescu — bacséma' de vreme lunga. Căci unde va fi o fiintia așa seraca de gustu, sé traga unu vestiméntu ce redica pulberea stradelor?

Ne ridu strainii auđindu pe unii, că nu potu eși în lume de mod'a cea mare, căci familiiele lor s'aru espune risului, în vestmintele lor ieftine. Acesti tutulei ce se mira cum altii sânt în tóte societățile, și ei nici macar odata în anu — nu sciu, că conducerea interna a casei e vin'a. Femei'a ce-i dreptu pórtá stofele mai de rëndu, înse facutul consta 15 și 20 fl. v. a.

Sermana orbia nici cu sine nu are mila, și descopere scaderile sale. N'ar fi mai laudaveru, când pe acei bani aru cumperá stoffe solide, și-apoi le-ar lucrá cu mânile proprie?

E o zapacéla pecatósá a aflá în unu balu séu vestiméntu înșlepatu, cuiul de care se acatiá calici'a și invidi'a.

Vai bieteles femeii, reu mai stau ele în opiniunea unora. Ieri alalta ieri se dicea: n'avemu femei culte! acum se striga că sânt lucsuóse, cheltuiescu fără mila!

Sé fia ore așa?

Atunci de n'áșu fi femeia, m'áșu face barbatu fără lucsu. Cafén'a mi-ar fi cas'a, biliardul petrecerea; fracul imbracamintea, iera papucii de lacu oglind'a, în care mi-áșu aședá cilindrul și — lorgnet'a!

E dreptu, că femeii'a se întinde acusi la un'a, acusi la alta, căci gustul ei nisuijesce spre împodobire. Natur'a impresiunavera e împinsa în tóte acțiunile ei, a da espresia idealelor sale caracteristice. Poședéndu șcal'a tututor simțimentelor, isi areta în lucsul mai meruntu, ce este bunu și reu, în ánim'a ei.

Vreti sé studiati bogati'a séu seraci'a unu spiritu femeiescu, cautati-o în cas'a ei cum e, în familia cum pôte, și în imbracaminte ce scie?

Veti gasi în clas'a de mijlocu multe femei, ce au prinsu obiceiul a despretiui acul și fórfec'a. Relațiunile sânt modeste, ele sânetóse, înse nu lucrá nimica. De aceea veti aflá pururea pe lánge ele frimore, modiste, și croitorese, și ele totusi se cãntá și sânt nendestulate. Nelucrarea lor a ațitiatu o fantasia fără margini, pe care énsesi nu-o mai pricepu. Aru vré sé esceleze, sé domineze prin extravaganțiile bizarielor. Ele singure nu mai sciu cum sé puna în forma, idealele ce le fugu înainte ochiului sufletescu.

Sé nu gânditi, că acésta sete a venitu cu juní'a: nu! A crescutu în pensionatu, unde s'a lucratu port-monaie în janile — orologiere în moir-antique, — înse o camașa — unu vestiméntu — garnisarea unei pelerii s'au spusu, că sânt pentru industriasi, și nu pentru o „demoisela“ educata în principii moderne.

Sânt și de acele femei, ce visitéza ori ce manufactura ca și când le-ar studiá. În adeveru înse numai ca pe ascunsu sé lase a-le face — apoi a se mândri cu ele ca productu al mânilor lor. Aceste nu numai sustínu lucsu pradatoriu, ci sânt și ipocrite, căci calumniéza totu ce nu le vine la socóta, despre vrednici'a

onestă a altora. Apoi se nu se uite și acele, ce câtui-
diu a se învârtesc prin casa și cuina. Sporiul nu li-e
mare, înse au fecie de martire, atâta se trudesc. Din
cas a lor mod a e eschisa cu afurisenia. Și sciti de ce?
Pentru că abia pot plăti cosuterei pânzeturile albe, re-
novarea rochiei și palariuții copilei. Înse când ajunge
la ochii său urechile lor despre industrii a casnică a cu-
tarei mame de 6 copii, apoi se auđiti cum striga: Cuina,
cuina, nu moda și bazaconii.

Contra acestor fiintie nu s'a ăisu nici odată din
destulu, că sunt ruin a familiei. E batai a lui Dăeu pe
acelu barbatu, a cărui soăia nu scie alta afara de cui-
na, precum și întorsu.

Tota mod a și infrumsețirea ce este produsul
propriei vrednicii a minții și mânilor noastre, merita
lauda. Înse procuratu din fabrice de vrednicii straine
cu spese cât de mici, trebuiescu stărpite ca unu veninu
ruinatoru.

Tote femeile straine au o industria a casei; avemu
și noi, înse numai unu începutu, și acesta facutu de fe-
mei a țerana.

Țeran a român a e falosa de pânza ei, de brodar-
ri a mânecelor, și de puii opregului ei. Uitati la ea cum
e de diligentă, cu căta tehnica face figurile, și cum
unesce armonia în colori! Nime nu-i arăta, nime nu-o
invăția; singurul gustu naturalu o îndemna. O feta ce
se prinde în jocu, cu vestminte cumpurate, este forte
cărțita. Când se ivesce pețitoriu, antăiu se informăza,
deca trembele de pânza, ponevile și perinele sunt facute
de ea, apoi se prinde în vorba de zestre.

La clas a mai inteligentă se începe cu zestrea, de
celelalte scie nu scie, totu atăta. Atunci nu le pasa,
dar la doi trei ani începutu a striga contra lucului mo-
dernu.

Înse ce-ar strică femeii dedată cu multe infrumse-
țări în casa și traiu, decă ar imita în diligenția pe fe-
mei a țerana? Ar fi ore rușine a croi și cose, său nu
se ține asta de chiamarea unei femei culte?!

De puține române s'auđitu se fia cercetatu cutare
atelieru său cursu predatu de unu membru al academei
de moda. Înse și de acele puține a ăisu frundia și ier-
ba, că-o facu din van a dorinția a fi numite „dame de
moda”. Și asta la noi e viciu!?

Unu casu deosebitu servăca ca ilustrarea ces-
tionei!

Victoria, principessa a de corona a Germaniei locuia
iern a în Gastein, ducendu în familia unu traiu simplu
cetățenescu. Fiicele ei în cėsuri de recreare petreceau
în tote locurile unde se întruniau copilele de etatea lor.
Mai cu sēma înse la patinatu.

Netulburat a lor frageđime legă ușoru prietenii.
Pentru una înse erau forte entusiaste, căci de și purtă
și ea încălțaminte robuste ca ele, vestmēntul ei înse
avea cel mai admirabilu fasonu.

Mam a, bucurosa de bucuriele lor, concesse a aduce
pe jun a lor consocia la ea. Și tocmai când principessa
consultă „Bazarul” pentru a croi vestmintele de serbato-
ri a fiicelor, ele întrara cu copil a comerciantului, ca
în triumfu.

— Vai! copil a mea, — esclamă principessa în
iubitoriu ei modu, — Charlota avea totu dreptul. Dta
ai o mama maestra, pe care nici odată nu-o voiu ajunge
în a cose vestmintele fiicelor mele!

— Madama! — respunse fet a, — mam a mea nu
cōsa, căci este avuta. Vestmintele noastre vinu din „ma-
gazin de Louvre” din — Paris.

Cunoscintia fu stricată pe locu. Principessa ca
mama și educatōre, a feritu copilele ei de lucsul ce
ruina.

Decă iubimu dara plasticul modei, și ornamentul

lucului, caută a ne ănsuși tactul gustului, și ore care
inclinare cătra frumseti a simplă.

Sē studiăm combinarea colorilor, efectul desene-
lor, și fiesce-care femeia în curēnd va avē desteritate
a-si face singura industrii a casei. Nici odată se nu co-
pieze orbesce din ăiuare, asta aduce tēmpire. Inspira-
ționi cât de slabe, se urmeze tenace, căci isbutindu a
le individualisă odată, va pricepe că nu-i mai cade ni-
micu greu. Și fia asigurată, că mod a și lucsul mânilor
ei i va face bucurii, de care pâna capeta tote de gata,
nu mai simția. Va face bine se îndemne la lucru pe cine
pōte, căci prin emulări s'ar ajunge se avemu și noi ro-
mānele: o industria de casa.

Iera unii barbati decă nu sunt fanfaroni, ci do-
rescu a avē femeii modelu în cercul lor, lese-se de-a
strigă contra lucului, și fia mai energici cu faptele.
Consulte seriosu, puna în realitate pētr a fundamentala
la educaționea femeii. Redice școli, unde cu sciintifele
de lipsa se se propuna economi a, mod a și industrii a
ca cel mai folositoriu, dupa care am putē avē și noi
māndri a altor naționi, dīcēdu: „Avemu femeii culte și
casnice!”

Emilia Lungu.

Unu despartiemēntu al Asociaționii tr.

Sibiū, 11 octombre.

Despartiemēntul III al Asociaționii transilvane a
ținutu ieri adunare generală în comun a Tilișca. Cu
asta ocașione m'am convinsu din nou, că de folositoare
și practice sunt aceste despartieminte, numai zelul se
nu ne lipsēca. În privinția acēst a despartiem. III (al
Sibiului) imi place a-l numeră între cele d'antăiu. Pen-
tru a comprobă aserționea mea, nu am de cât se me
provocu la rezultatul adunării gen. de anu, cum și la
cestu din anul prezentu, dintre cari unu întrece pe
celalaltu.

Ajunsesem în Tilișca la 9 ore, încat am pututu
asistă și la serviciul divin. Dupa biserica, la 11 ore,
se dete signal de adunare prin tragerea clopotului.
Adunarea se ținu într'o sala a școlei. Din comunele
vecine veduram de fația pe dl pretoru din Salisce,
Ilariu Muciu, corpul învețitorescu de acolo, din Galeșu
dd. învețiatori și notariu.

Adunarea o deschise dl directoru al desp., dr. Il.
Bușcariu, prin o cuvēntare potrivită solemnității, la care
respunse dl par. Juga bineventându-ne în numele co-
munei. Dupa acēst a se alege de notariu ad hoc dl dr.
I. Crisțianu, ier dl actuaru al desp. Petra Petrescu, ce-
tesce raportul agendelor comitetului în decursul an. es-
piratu. Din raportu se vede, că comitetul a destinat
în anul trecutulu fiur. un a suta pe sēm a unui înveția-
toriu, care s'ar decide a frecventă laboratoriu vre-unui
maiestru, și din cutare meseria se-si căștigue atâte cu-
noscintie, în cât se pōta singuru propune în școla ele-
vilor, ca, în modul acēst a, se suscite în copii stimulul
pentru îmbracșarea meseriei respective. La ajutoriu
acēst a a competatu invet. din Talmacelu, Ioane Banciu.
cărui a s'a acordatu 30 fl. pentru cercetarea școlei de
lemnariu din Cernatu, lângă Brașovu, alti 20 fl. pentru
procurare de unelte. Am auđitu măi departe, din ra-
portu, că comitetul a premiatu cu doi galbeni unu ope-
ratu al dlui invet. din Orlatu R. Simu, intitulatu: „Con-
certul în lumca”, poesia de Alesandri, tractata din
punctu de vedere logicu, gramaticalo-sintacticu, ortogra-
ficu și stilisticu.

Se pertractara apoi mai multe propuneri.

Resultatul colectei facute în folosul Asociaționii
ni-a surprinsu peste așteptare. În bani gata s'au adu-
natu 81 fl. 30 cr., ier ca membri pe viēția, depunēdu
acțiuni de căte 100 fl. s'au scrisu: Dl dr. Ioane
Moga, medicu, dl adv. dr. I. Borcea, dl dr. Aurel Brote,

directorul bancei Transilvani'a, dl notariu din Tilișca Stefan Milea, în urma comun'a bisericească și cea politica din Tilișca.

În comitetul pe următorul trieniu se alege: Dd. dr. Ilarion Pușcariu, directoru; membri ordinari: V. Romanu, A. Schiau, Petra Petrescu, dr. I. Moga, C. Tobias și Stef. Stroia, ier suplenti: Dd. I. G. Baritîu, dr. N. Olariu și R. Balasîu. Pentru ținerea adunării gen. pe anul viitoriu se alege comun'a Cacova. Aceste terminate, dl directoru încheie ședinț'a.

Prândiul comunu ținutu în edificiul școlii a fost foarte vesel. La acesta au participatu și preștim. domnii Milea și M. Ioanu, asemenea unu numeru frumosu de fruntași ai comunei.

Ne-amu departatu cu suvenirile cele mai placute. Impresiunile acestei zile au fost pentru mine impresiuni de multumire. Am vedutu că dd. parochi, dl notariu, dl jude și învetiătorii sînt demni conducatori ai unei comune brave, de cari amu dori să numerăm cu cât de multe!

Unul din cei presenti.

E p i g r a m e.

I.

Iléna din poveste
Acuma nu mai este.
Și chiar déca ar fi
Putere-ar ea trăi?
— Gurit'i-a-i de rubinu,
Comori pe-albu-i sinu,
Și pîru-i aurîu
Și ochiul ei cel viu,
Trupșoru-i mladiosu
Și graiu-i dragostosu,
Destule ađi aru fi
Pe-unu june a rapî?
— Ba nu, căci am uitatu,
Că trebuie pudratu.

II.

Fetu-frumosu de-ar mai trăi,
Adi nimica n'ar plăti.
»Peru-i cretîu și aurîu,
Ochiul ageru, ochiul viu,
Imim'a lui de fecîoru
Ce lasă la inimi doru
Și vitez'a-i sabióra
N'ar plăti o para chióra.
— Căci fără ochelari adi
Numai prostii mai au hazu.

Brașovénul.

Literatura si arte.

Program'a concertului Reuniunii române de cîntări din Sibîu, care va avé locu Dumineca sér'a în 17 l. c. este urmatóra: 1. a) »Diminéti'a« de Lenz, b) »Cimpoierul« de C. Weinwurm. 2. »Grand Polonaise« de C. M. Weber op. 21 pentru piano. 3. a) »Codrul« de Lenz, b) »Viét'i'a țiganilor« de B. Schumann. 4. a) »Odata și acuma...« de T. Georgescu, b) »De pe vârful acestui munte« de Mezzetti pentru sopran solo. 5. Trei coruri și o arie din »Preciosa« de C. M. Weber. 6. Cuintetu din oper'a »Fluierul fermecat« de W. A. Mozart. 7. »Tat'a mosîu« de Flechtenmacher.

Teatrul Naționalu din București s'a deschisu în duminec'a trecuta cu pies'a »Daniel Rochat«, comedía în 5 acte de Sardou. Alegerea n'a fost fericita, căci publicul se așteptase la vr'o piesa originala; séu cel puțin la una de valóre mai necontestabila. Acesta piesa nîci la Paris n'a obținutu unu succesu completu; cu

atât mai puțin a pututu dara să obțina la București. Unu interesu totusi avea publicul, și anume acela, că dn'a Romanescu și dl Manolescu, cari fure tramisi să studieze la Paris, în pies'a acést'a debutara pentru prim'a-óra dupa întorcerea lor. Publicul a fost multumit de progresul ce artistii sei l'au facutu. Totu în sér'a aceea dl Pascaly a avutu mare succesu la Teatrul »Dacia« unde s'a jucatu o drama noua în 3 acte: »Calugarul cu Crucea Négra«, tradusa de domnișór'a Balșu.

Musicalie noue. La Táborzky și Parsch în Budapesta a aparutu: Rudolf csárdás și Stefania csárdás, ambele de Rác Pál, pretîl câte 1 fl.

Diaristicu. »Puil« e titlul unui nou diuaru ce a aparutu la București; într'ensul, se publica și unu romanu originalu întitulatu: »Noptile Bucureștilor«. — »Desvoltarea« e titlul unui nou diuaru care a aparutu la Turnu-Magurele în Români'a.

Societati si institute.

Societatea pentru fondu de teatru român va ține adunarea sa generala de estu anu în orașul Sibîu, la 17 și 18 octombre st. n., dupa program'a publicata în nr. 61 al foii noastre.

Adunarea reuniunii învetiătorilor din diece-s'a Caransebeșu s'a ținutu în anul acesta la Oravița, în zilele de 3, 4 și 5 oct. Ca mandataru episcopescu a funcționatu Rds. D. protosincelu Fil. Musta, și a luat parte și dl dr. Paul Vasicîu. În preséra se ținú o conferința spre a stabili program'a agendelor. În ziua urmatóre antâiu s'a celebratu serviciul divin, pontificându dl protosincelu, apoi se deschise adunarea de cătra președintele dl Stefan Antonescu, se cetira rapórtele și se alesera comisiunile censoratóre. Sér'a se ținú producțiunea corului vocalu român din Oravița, dupa care urmă jocul. A dóu'a di dnii învetiători Simu, Constantinovieu și Tina ținura disertații, și comisiunile raportara, sér'a urmă unu banchetu; a trei'a di se realese biuroul, mai alegându-se și dl I. E. Tîeranu în comitetu. Dupa miédiadi la 4 membrii plecara cătra casa.

Societatea Inocentiu Micu Claimiana a teologilor din Blașu s'a constituitu, la 8 l. c., astfel: președinte Iosif Stupineanu, notaru al corespundințelor Ioan Brandieu, redactoru al foii »Furnic'a« V. B. Muntenescu, cassaru Corneliu Pecurariu, controloru Alesandru Bene, bibliotecariu Elia Câmpianu, notaru al ședințelor Iosif Lita.

Societatea de lectura »Andrei Șaguna« a teologilor și pedagogilor din Sibîu, conform statutelor și-a început activitatea ei prin constituirea efectuita la 21 septembrie st. v. a. c. sub presiul Rdissmului D. Ioan Hannia directoru seminarialu, alegându-si, de: a) președinte-conducatoru pe profesorul seminarialu Simeon Popescu; b) vice-președinte Nicolau Borza cl. a. III; c) notariu al corespundințelor Alesandru Dogariu cl. a. III; d) notariu al ședințelor Ioan Neamtîu cl. a. II; e) cassariu Teodor Herman cl. a. I; f) controloru Ioan Șandru cl. a. III; g) bibliotecaru Sevastian Olariu cl. a. II; h) vice-bibliotecaru Ioan Bersecu ped. a. II; i) redactoru al foiei »Mus'a« Romul Furdui cl. an. III; și k) membrii în comitetu: Ioan Nicolescu și Ioan Candea cl. a. III; Vasiliu Bologa și Ioan Micu cl. a. II; Valeriu Verzea, Serv. P. Barcianu cl. a. I, și Ioan Patachi ped. a. I.

C e e n o u ?

Cunun'a moștenitorului de tron Rudolf. Diuariul »Boemia« publica program'a festiva a cununiei. Conform acesteia, parechi'a regéscă a Belgiei dimpreuna cu principess'a Stefania vor sosi la 10 febr., și

vor avea cartirul în Schönbrunn. Tote festivitățile se vor ține înainte de cunună, căci după cunună, care se va serba la 15 febr. ser'ă în biseric'a Augustinilor, nou'a parohia se va duce la Schönbrunn, unde va petrece mai multe zile. Pentru balul de curte, care va avea loc în ambele sale ale redutei, încă nu s'a ficsatu terminul. La curte se vor mai da două prânzuri de gala și unu concertu, acestu din urma la Schönbrunn. Municipiul Viena va da unu balu stralucitu și va arangia o iluminatiune. Comitetul marilor negustori și marilor industriasi, în al cărui frunte stau Wodianer, Dumba etc., va darui unu suveniru în pretiu de 100,000 fl. Acesta va fi unu etui, care va conține niște aquarelle, cari vor represintă episoade din viața moștenitorului de tron. La aceste lucrăza douăzeci de artisti din Viena.

Moștenitorul de tron în Maramureșu. Se scrie, că moștenitorul de tron Rudolf, carele e unu passionatu vênatoru, va merge la finea lunei curente seu la începutul cele viitoare, la vênătoare în Maramureșu. Din caus'a acest'a toate odăile otelului „Coron'a” din Sighetu fure închiriate pentru suit'a Altetiei Sale, pe când însusi va ocupa locuint'a comitelui supremu Ioan Lónyay. Cei mai renumiti vênatori de ursi din acele părți vor lua parte la acesta vênătoare, care se va ține pe la Poiana, Körösmező, Királymező, Mocray și alte locuri.

Domnul și Dômn'a României petrecura în Viena numai o zi, luna. Maj. Sa imperatul li facu visita; ier după mișdădi Altetiei lor prânzira la archiducele Albrecht. Domnul a sosit la Budapesta marti ser'a. Pe peronu a fost intimpinatu de ministrul de comunicațiune Ordódy, și de cătra dl Eugen Voinescu, consulu generalu al României în Budapesta. Domnitorul era însoțitu de adjutantul seu colonelul Schina, și portă costumu civilu. După o scurta petrecere în salonu, Domnitorul și suit'a sa plecara la otelul „Hungaria”. În otelu, unde Domnitorul și suit'a sa ocupara optu salone, fu intimpinatu de corpul oficirescu din regimentul al cărui șefu onoraru fu numitu de curând, în frunte cu colonelul Cristianovicu. Alteti'a Sa convorbi cu ei afabilu câteva minute. Cin'a fu scurta: thea și frippura rece, apoi Domnitorul fiindu obositu se culcă. Mercuri demineta eși la preumblare singuru; la 9 ore primi pe br. Edelsheim-Gyulay, și la 10 și jumetate merse cu trasur'a în casarm'a din calea Üllő, în a cărei curte așteptă regimentul ce acuma porta numele principelui. Aice ținu revista, pe când capel'a militara cântă „imnul român” și „marșul lui Mihai”. Apoi ținu o scurta vorbire cătra oficeri, vorbindu în urma și cu fia-care, și visită localitățile casarmei. După mișdădi primi visit'a lui Tisza, și rentorse acestuia visit'a precum și lui Edelsheim. Ser'a la 6 dete unu banchetu în onorea oficerilor. După care merse la calea ferata, unde se întelni cu Dômn'a, care sosită din Viena, și salutată de „să trăiesca” a junimei române, trenul plecă spre Bucuresci.

Sciri personale. Dl Teodor Seracin, vice-colonelul c. r., șeful statului maioru la a 20-a divisiune de infanteria, e numitu comandantu de reserva la regimentul de infanteria nr. 43, rămânând totu în corpul statului maioru. — Fr. Liszt numai în lun'a lui decemvre va sosit în Budapesta, spre a-si reocupa postul de președinte al academiei musicale.

Hymen. Dl Iuliu I. Danu, teologu și juristu absolutu, la 10 l. c. și-a incredințiatu de fiitoare consorta pe domnișor'a Maria P. Foica în Sibiu. — Dl Eugen Brote, proprietaru și asesoru consistorialu în Sibiu, la 21 sept. st. v. (3 oct.) și-a serbatu cunun'a cu dn'a Ana Trandafil în Bucuresci.

Sciri scurte. O noua cale ferata vicinala se proiecteaza în comitatul Biharia de cătra consorțiu englesu, reprezentatu prin dl Cavalier; acesta ar merge din Oradea-mare pâna la Székelyhid. — La amfiteatrul dela Buda umbra în toate zilele lume multa, în cât s'a înființiatu și o stațiune de omnibuse cari comunica într' acolo. — Alegerile în Biharia pentru comitetul comitatensu se vor face la 24 l. c., până-acuma românii au fost represintati abia în a 15-a parte din numerul întregu al membrilor.

Cronic'a lumei.

Revenirea primaverii în Russi'a dela Nord. „Golos” scrie, că în Russi'a Nordica în locu de a începe anutimpul de toamna ca în anii trecuti, a începutu primavér'a. Unu fenomenu ca acesta nu s'a mai vedutu nici odata pâna acuma. Cucul care nu se aude în acele părți de cât pe la începutul lui august, în anul curentu se aude în septembrie; asemenea privighitorile, rândunelele și celelalte paseri de primavéra au începutu a sosi; șopărlile se joca la soare ca în timpul verei; pomii, florile, ierburile și padurile începu o noua serie de primavéra; toporașii, viorelele înflorescu; smeur'a, capșunile asemenea au înflorit, și, la 8 septembrie, s'au vëndutu fragi la Stsruj-Russu; aceste sânt într'adeveru cam fără gustul ce-l au în timpul lor normalu. Frunzile puțin îngalbinescu; perii, merii, și ceilalti pomi roditori și arbori înmugurescu; insectele de primavéra, gândacii și fluturii sânt pâna în prezentu. Licuriciul ce locuiesce prin tufari numai pâna la 24 iunie, în anul acesta s'au vedutu pâna la 19 august, unu faptu care în anele entomologice e cu totul neunoscutu. În fine la nord se începe o adeverata primavéra, totu atât de placuta și recoritore în aeru, și totu atât de via în ciripitul paserilor și frământul frunzelor. Serile la începutul lui septembrie au avutu caldur'a pâna la 16 gr. R. Ore ocenul înghiatatu nu se va topi?!

Moda noua. Damele din Paris au inventatu o moda noua pentru toaletele de serata. Ele adeva conform colorei perului lor alegu câte o floare, ce vreu a simbolisa prin îmbracamântul lor. Colorile floriei se represinta prin nenumarate plisuri foarte înguste aplicate pe șlepu, și aice nu numai colorile, dar și stoffele se schimba. Corsetul care se mbumbă de dindreptu, și care nici decât nu era frumosu, deja s'a esilat cu totul din șirul elegantelor toalete frumoșe.

Principele Nichita poetu. Principele Muntenegruului este poetu, din când în când. Luarea Niesicului a anunțiat'o în versuri principessei Milena. Unu cântecu al seu, în limb'a sêrbesca, care începe cu cuvintele „Onamo, onamo” este foarte răspânditu printre slavii meridionali, nu numai din caus'a cuvintelor, dar și din caus'a melodiei. Acestu imnu muntenegreanu e cântatu de toti Croatii Austriei și de toti Sêrbii.

Sciri straine. Dulcigno va fi cedatu Muntenegruului, sultanul a ordonat locuitorilor de acolo să se supuna. Vom vedé efectul. — Taddeini, autoru dramaticu italianu, a scrisu o tragedie intitulata : „Maximilian” în care trateza viața nefericitului imperatu. — Principele Roland Bonaparte, nepotul lui Lucian Bonaparte, carele a fost fratele lui Napoleon I, va lua de soția o feta a repausatului Blanc, proprietarul bancei de jocu dela Monaco; principele acuma e locot. în armat'a francesă. — Din Belgrad se scrie, că inmediatu mai înainte de sosirea principelui Bulgariei, a sositu acolo unu generalu și unu funcționaru superioru rusu. — Principele Muntenegruului a tramisu pe capitanul Pecco Pavlovici cu o numeroșă suită să salute pe principele Alexandru la Belgrad. — Lord Beaconsfield, fostu primu-ministru al Engliterei, scrie unu romanu politicu, care va fi intitulatu : „Endymion”.

Feliurite.

Pământul crește în grosime. Dl Proctor, vorbind despre meteore, într'o seria de conferințe interesante asupra astronomiei ținute la Londra, a desvolat-o teoria care e nouă pentru multe persoane, aceea că pământul crește și va crește în grosime, pe cât timp va face parte din sistem'a noastră cosmică. Meteorii sânt niște corpuri compuse d'o materia estrateră, cari caletorescu în cantități vaste și 'n orbite fôrte escentrice în gîrul sôrelui. Aceste sisteme de meteori sânt fôrte numeroase, și când orbit'a lor le pune în contactu cu orbit'a pământului, se găsesc supuse la influință gravitațiunii sale; devinu luminose, îndata ce intra în atmosfer'a noastră și cadu pe suprafața planetei noastre în ploi periodice de stele cadende, pe cari tôta lumea le cunoște. Nu e nici o nôpte în care se nu se vedea cadendu câteva din aceste stele; în unele luni și 'n unele nopți, acesta plôia de stele e necontenita. Meteorii cadu naturalmente și diu'a, dar nu se pot vedea. Dupa dl Proctor, în fia-care 24 ôre se încorporează cu pământul sutimi de mii din aceste corpuri estraterestre și cari cadu în numeru de 400 milioane în cursul fia-cărui anu. Aceste corpuri varieza în greutate dela unu graunte pâna la o tonă. Se cunoște unul cadutu în America de sud, care cântăresce 15 tone. Cu tôte aceste, aceste mici adause la materi'a terestra aru avé trebuința de mai multe milioane de ani pentru a mari c'unu singuru picôru diametrul pământului (Rom.)

Mijlocul d'a distinge untul artificialu de celu naturalu. Untul artificialu, care se găsesc actualmente în pré mare cantitate în comerci, se presinta de o maniera particulara deca-l încăldimu la 150, și 160 într'o capsula seu într'unu tubu de reactive. La acesta temperatura, untul artificialu nu produce de cât o cantitate nebagator în semă de spuma; mas'a suferă unu felu de febră neregulată, acompianată de sarituri violente care face a seși o porțiune afara din masu. Mas'a devine bruna, dar acestu fenomen se face în chipul urmatoru: Partea grasă conserva culôrea sa naturală, și materi'a caseioasă, care singura devine bruna, se separa destulu de bine sub form'a de cocoloși care se lipesc pe peretii vasului. Untul naturalu, nefalsificatu, tratatu prin același procedeu, se presinta cu totul altfel; încălditu la 150 și 160 el produce o spuma abundentă, sariturile sânt mai puțin pronunțate. Mas'a devine bruna, dar într'unu modu diferitu. O buna parte a materiei colorante brune stă în suspensiune în untu, astfel că mas'a totală conserva unu aspectu brunu caracteristicu.

A pazi caii în contra muscelor. Muscele sânt dușmanul firescu al cailor. Unu mare numeru de accidente nu au alta causa de cât iritațiunea produsă la calu prin înepaturile lor repetite. Mijlocul de a-i pazi e fôrte simplu: e destul de a frecă urechile, burt'a și nasul, în fine tôte părțile simțitoare ale calului cu câteva picături de untu de lemnu de cadu, materia cu totul inofensiva și din cele mai eftine.

Poporațiunea pământului. De doi ani, poporațiunea pământului a crescutu aprôpe cu 17 milioane de locuitori. Dupa culegerea statistică a dlor Behm și Wagner, poporațiunea pământului este astadi de 1.455.923.500, astfel împărțita: Europa, 315.929.000; Asia, 834.707.000; Africa, 205.679.000; America, 95.495.000; Oceania, 4.031.000; regiunii polare, 82.000.

Ghicitura matematică de Silvia Tamașdanu.

Unu școlariu (A.) întâlnindu-se cu unu colegu al seu, (cu B.), îl agrăiesce astfel:

De când sîm, nu am avutu atâția bani, câti am de presinte. La ce colegul seu suridendu i respunse:

Nu te fală cu banii tei cei multi, căci numai a șese-spre-dece parte de mi-vei dá mie din banii tei cei multi, și eu voiu avé atâția câti ai tu; e dreptu inse și recunoscua aceea, că de ti-voiu dá eu din ai mei de patru ori atâția, câti trebuie să-mi dai tu mie, ca să am și eu atâția câti ai tu, atunci tu ai de două ori mai multi decât mine.

Întrebare: Câti bani a avutu A., și câti B.?

Terminul de deslegare este 14 novembre. Ca totdeauna, și de asta-data se va sorti o carte între deslegatori.

Deslegarea ghiciturii în ghicitura din nr. 56:

Asculta cu-atențiune,
Stimatu deslegatoriu,
Ce eu voiescu a-ti spune,
Se me deslegi usioru;

Compusa ti-stau nainte,
Din două ghicituri,
Un'a sta din cuvinte,
Alt'a din sarituri.

Te rogu însēmna-ti bine,
Căci ori cum ve p'ceți,
Cuvintele din mine,
Totu acele vor fi.

A doi-spre-diece — anumeru,
3 unu vei află,
6 patru sunt la numeru
OT, S, asemenea.

Cuvânt l primu si-a cincea
E unu poporu blastematu,
Al doi ea si-a patr'a,
E unu ce nete minatu;

Al treilea e unu name
De die si adi stimatu.
Probéza si compune,
Se vedu ce-ai combinatu!

C A S A C
A T A T A
S A B A S
A T A T A
C A S A C

Bine au deslegat'o dômnele și domnișorele: Amalia Crișanu, Emilia Onciu n. Ciavoschi, Anastasia Borca, Ida Mladinu, Aurelia Filipescu, Minodora Micșunescu, Cleopatra Ardeleanu, Iosefina Popu, Cristina Popescu și dl George Popu.

Premiul l'a câștigatu dșôr'a Cristina Popescu.

Post'a redacțiunii.

Treiluniul oct.—dec. s'a începutu cu nr. 75. Aceia cari dorescu să aiba fôia noastră și mai departe, sânt rugati a ne, tramite pretiu de prenumerațiune; ier aceia cari nu mai dorescu să aiba fôia noastră, bine-voiesca a ne înapoia numerele primite în acestu treiluniu, ca să-i stergemu din registrul abonantilor.

Dlui A. M. în Ohaba-Forgaci. Cestiunea rclamata s'a regulatu. Bani s'au primitu.

Dlui A. M. în Cernauti. Cu condițiunea ceruta nu putemu servi. Așteptam si restul cât mai curênd.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru:
IOSIF VULCANU.